

dem har det knapt —, man kan ikke saadan pludselig rykke dem op og sætte dem hen et andet Sted, saadan kan man ikke omgaas Mennesker og Medborgere.

Men det samme, som gælder Tobakken, gælder ogsaa, om end ikke i saa høj Grad, den store Forhøjelse, som her foreslaas, af Tolden paa Raasilke og Silkegarn, fra 3—5 Kr. pr. kg, altsaa næsten en For-dobling; og paa andre Silkevarer er Forhøjelsen gennemgaaende fra 25—35 pCt. Tolden paa Silke og Silkevarer er jo i Forvejen ganske overordentlig høj. Det er en Værditold, og jeg har tidligere gjort opmærksom paa, at hvor meget man end er Tilhænger af Værditoldprincippet, hvad vi Socialdemokrater er — ud fra den Betragtning, at man derigennem bedre kan graduere Toldsatserne, differentiere dem og lade dem hvile lettere paa de tungere og dermed billigere Varer og lempeligere paa de andre —, kan det ikke nægtes, at naar man saadan nærmest tilfældigt og stykkevis indfører Værditold under de nuværende Valutaforhold, de nuværende fluktuerende Forhold, hvor vi knap ved, hvad Værdien er, idet Værdien forskyder sig fra Morgen til Eftermiddag, og naar man gaar til en saa overordentlig Højde, som de Værditoldsatser har, der allerede er indført ved de sidste Luksustoldlove, saa kan en saadan Værditold komme til at volde de største praktiske Vanskeligheder.

Vi ser da ogsaa, at der fra Handelsverdenen klages, og med Rette klages, over dette Forhold, som navnlig ogsaa griber ind i den gode og nyttige Institution, vi har her i Landet og har haft fra gammel Tid, nemlig Kreditoplaget, der er en væsentlig Betingelse for vor Reeksport, som navnlig i Modefaget, men for Resten ogsaa i Cigarfaget, spiller en overordentlig stor Rolle og er til stor Gavn for København og hele vort Land. Handelsstanden begynder da ogsaa at blive mere og mere betænkelig. Jeg ser til min Glæde, at Formanden for Grosserer-Societetets Toldudvalg protesterer mod en Yndlingsidé, der har været fremme i den konservative Presse, og som ogsaa ærede konservative Medlemmer har fremsat her, nemlig at vi skulde hjælpe paa det hele og klare Valutasituationen ved en generel Toldforhøjelse op til det, man kalder Guldpariteten. Naa, jeg ser, at det konservative Partis finansielle Ordfører for nylig har taget Afstand herfra; det glæder mig, og jeg tror da heller ikke, Partiet vil kunne enes derom. (*Modsigelse*). Jo, det ærede Medlem Hr. Korsgaard har, hvis jeg ikke tager fejl,

for ganske nylig taget bestemt Afstand fra en generel Toldforhøjelse op til Guldpariteten. (*Stemmer: Nej!*). Ja, ja, det vil jo vise sig her under Debatten. Jeg har set det refereret i et Blad, hvis Referat forekom mig paalideligt, men er det galt, kan det ærede Medlem protestere. I hvert Fald har altsaa Formanden for Grosserer-Societetets Toldudvalg, Grosserer Levysohn, meget bestemt taget Afstand derfra, idet han siger, at en saadan generel Toldforhøjelse vilde være ganske ødelæggende for Kreditoplagsinstitutionen og dermed for vor Reeksport. Deri har han jo saa aabenbar Ret.

Overhovedet maa jeg sige, at jeg forstaar ikke denne Tanke, at en generel Toldforhøjelse efter en bestemt Skabelon, enten det nu er til Guldpariteten, eller det er det, som man kalder à jour Føring — altsaa i Overensstemmelse med Priserne i 1908 —, skulde kunne være en Løsning. Det vilde nemlig virke fuldkommen irrationelt og være ganske planløst. En Toldlov er, ikke mindst hvis den skal virke beskyttende, et meget fint Instrument, der maa udarbejdes ganske overordentlig omhyggeligt, hver eneste Sats maa være affasset i Forhold til alle de andre Satser. Man kan ikke vilkaarligt paa et Øjeblik forhøje dem med samme Procent over hele Linien; det vil fuldkomment forrykke Forholdene, det kan skabe en alt for overdreven Beskyttelse paa eet Punkt og en negativ Beskyttelse paa et andet. Saaledes lader en rationel Toldlov sig overhovedet ikke udarbejde. Den maa udarbejdes omhyggeligt af Mænd, der har Kendskab til det praktiske Erhvervsliv, den maa udarbejdes detailleret, og det tager sin Tid, det lader sig ikke gøre med et Pennestrog, enten man saa kalder det Forhøjelse til Guldpariteten, eller man kalder det à jour Føring (*Fraenkel*: Gid De havde ment det i 1908!). Da Toldloven i 1908 blev gennemført, havde der i Forvejen siddet en Kommission, som havde gjort et meget betydeligt Arbejde. I 1906—07 og i 1907—08 blev der gjort et meget omhyggeligt Arbejde, og den Toldlov, som vi fik i 1908, var i Virkeligheden en relativt tilfredsstillende Toldlov, der da heller ikke i mindste Maade har skadet Erhvervslivet; det blomstrede op fra 1908 til Krigens Begyndelse, og det blomstrede under hele Krigen paa Grund af den Toldlov, vi fik i 1908, som jeg heller aldrig har fortrudt, at vi stemte for. Der var ganske vist, det husker jeg meget vel, Medlemmer i Toldudvalget, som tog det *saa* grundigt, *saa* omhyggeligt, at de under hele Arbejdet ikke kom længere-